

give Erklæringer, afgive dem imidlertid efter deres bedste Vidende og efter deres Samvittighed og skulle ikke indskrænke sig til kun at sige det, hvorfor de have et juridisk Bevis i Lommen — et saadant kan man fordrø, naar de give en Erklæring af egen Drift, men ikke naar man affordrer dem en Erklæring. Altsaa hele dette Spørgsmaal gjør Bestemmelser nødvendige, hvoraf der ikke er det mindste Spor i Lovforslaget, og som Regjeringen saaledes maatte give, hvis det blev til Lov. Det er altsaa alle disse Ting, der ere Lovens egentlige Indhold, men hvoraf der ikke er det mindste Spor i selve Loven, og naar jeg nu ogsaa kunde tænke mig et Minimum, der blev tilbage, nemlig med Hensyn til en Klage, der indeholdt Paastand om en Retsfor nægtelse, der ikke kunde indbringes for Domsstolene, saa maatte jeg dog fordrø, at Loven skulde sige, hvad der da var at gjøre. Jeg for mit personlige Vedkommende maatte s. Ex. vide, om jeg skulde holde Læsestue med Lys og Varme for dem, der ønskede at see mine Erklæringer; til Dato har jeg ikke nægtet Nogen det og jeg vilde vel heller ikke gjøre det i Fremtiden, men jeg vilde dog nok vide, i hvad Forhold man vilde komme efter Loven. Jeg vilde derfor, hvis Regjeringen ønskede en saadan Bemyndigelse til at give en saadan Lov, som Rigsdagsmand søle mig forpligtet til at sige Nei; jeg vilde sige: hvis I ønsker en saadan Lov, saa vær saa god at komme med et Forslag, saa skulle vi efter Omstændighederne vedtage det usorandret eller med Forandringer eller ganske forkaste det. Men at Rigsdagen skulde bede Regjeringen om at give en saadan Lov, og ovenikøbet efter at man er kommen til Kundskab om, at Regjeringen ikke vil det, det synes jeg vilde være — jeg vil nødig bruge stærke Udtryk — det vilde være en Fremgangsmaade, der meget lidet vilde svare til den Stilling og Kald, der har den Ære at deltagere i den lovgivende Virksomhed. Altsaa jeg vil afvise Loven, og det skulde glæde mig meget, om jeg derved kunde bidrage til at minde dem, der søle Kald til Lovgivningsvirksomheden, om, at denne ikke bestaaer i at skrive en Overskrift over Loven, men en virkelig Lov, at der er samme Forskel derpaa, som at skrive Titelen

paa et Digt og et virkelig Digt. Det Gæste, der bliver tilbage, er Spørgsmaalet, om vi skulle tage Hensyn til hvad der er vedtaget af det andet Thing. Jeg skal i denne Henseende atter bemærke, at Regjeringen, som er den ene Deel af den lovgivende Magt, gjentagne Gange bestemt har modsat sig Forslaget; jeg vil dernæst erindre om, at det er blevet forkastet af Landsthinget, som har Halvdelen af Rigsdagens Myndighed, og at altsaa virkelig det Tryk, der her skulde udøves paa os, ikke kan være større, end at vi kunne bære det, medmindre vi vilde give Afstaa paa al Andeel i den lovgivende Magt. Efter min Overbeviisning har Landsthinget i selve Grundloven faaet en underordnet Stilling anstiftet med Hensyn til Finanslovens Behandling; jeg har selv bidraget Mit dertil, det vil jeg aabent vedgaae; men ligesaa bestemt vil jeg, saalænge jeg er Medlem af Landsthinget, hævde, at vi have vor fulde Andeel i den lovgivende Magt, og at det netop er en meget væsentlig Opgave for os at afvise slige aldeles umodne og ubearbejdede smaa Forsøg af en Lovgivningsdilettantisme, som her foreligger et Exempel paa. Imidlertid skal jeg netop af det tidligere nævnte Hensyn ikke have Noget imod, for at give et godt Exempel, at stemme for Sagens Overgang til anden Behandling, forbeholdende mig at afvise det, indtil de, der ville have en Lov, komme med et Forslag, som idetmindste indeholder et Forsøg paa at løse de Spørgsmaal, som ved denne Lov skulle løses.

Drejer: Ja, jeg kan ikke indsee, at Landsthinget opgiver nogen Deel af sin lovgivende Magt, fordi det gaaer ind paa et Forslag, der er kommet fra det andet Thing. Jeg skal forøvrigt ikke indlade mig paa en Bøddekamp med den sidste ærede Taler (Lehmann), thi vilde jeg det, ved jeg forud, at jeg vilde komme tilført; jeg skal blot med Hensyn til den Vægt, han navnlig lagde paa den mindre bestemte Betegnelse af, hvad der skulde forstaaes ved Klager, og med Hensyn til hans Utring om § 3 i Forslaget rette det Spørgsmaal til den ærede Landsthingsmand, om han kunde finde sig tilbøielig til at give sin meget indsigtsfulde Understøttelse til Formningen af et